

3067

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३४ वे २५ (२८१)

ग्रंथ नाम आत्मसुख.

विषय म. वेदांत.

क्र. १५

मराठी

४३४:वे २५

वेदांत

आत्मसुख

(एकोजनार्दनकृत)

(1) ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री पांडुरंगाय नमः ॥ श्री रामचंद्राय नमः ॥ श्री गुरुचरण कमले
भ्यो नमः ॥ अभ्यात्म सुखर को जनार्दन कृत लिख्यते ॥ ॐ नमो सच्चिदानंदाः जगदादि
आनंद कंदाः निजांगे अभय वरदाः सहस्र राया ॥ १ ॥ जया चेति अवलोकनेः हारणे
एकपणेः केलि सर्वांग चिदेखनेः अनंगे देहे ॥ २ ॥ एकपणे अनेकः किं अने
किं दावियेकः नवल कै सेक वलुकः दुजेन विना ॥ ३ ॥ जे थे दुजे चि ना हीः ते थे स्तुति
स्तव्य ते काईः शब्दा सी घटा वना हीः मा स्तवन काई से ॥ ४ ॥ पाहातां रूपा चा दुका
हुः नामा चा विटा हुः ते थे स्तवना चा गोद हुः रिघे कोटे ॥ ५ ॥ ते थे येक पने विन
येकाः जोका जनार्दन निज सखाः स्तवान या देखाः निः शंकरे सा ॥ ६ ॥ जै से वदे अ
पुले आपणः सामर्थ्य कि जे निरोपनः ते थे स्तव नि दुजे पणः लागे कै से ॥ ७ ॥ नात
दि शब्दा चि पदवीः लागे शब्दे चि बोलावीः कां जे वाचिये को पजिबीः जिउ चि जा

१) लोः॥१॥ आलां गुरु शिष्य दोन्हीः आणु नियेक पणिः विघालो ज्जिस्तवनिः स्त वावयाः ॥१॥
 तदिदं बुनि आपुलि पुष्ठीः मज्ज सामा विले आपुलो पोटीः यावरी वपाट्टीः या लागी के ली ॥१॥
 आपुली स्वरूप स्थितिः तेवाना वी अभिनव कीर्तिः जेणे संत सज्जन होतिः संतुष्ट ॥१॥ आ
 ता संता चिमनो गतिः तेचि बोला वे प्रस्तुतिः तदि सांगो स्वरूप स्थितिः सुनिश्चितिः ॥१॥
 कठिनो भुक्क रुनि वेगळाः पाहाता दिसे जे सी स्फटिक काळाः ते से स्वरूप के वळाः आ
 लयाचे ॥१॥ सांडो नि आरु चारो होः नाडळ त मरळ उओ होः ते सी ते वस्तु पहा होः सर्वत्र
 असे ॥१॥ वस्तु सर्वदा सुनिश्चलः वसुधा जे सी पुष्कळः ते से जेय सकळः सकळी असे ॥१॥
 गगन सर्वा स्पर्शोः परिस्पर्शो लेहे न दिसेः ते सा आत्मा सन्निध असेः स्पर्शो विन ॥१॥
 २) न्यत्त सांडो नि गगनेः सर्वत्र व्यापुनि असनेः ते सा आत्मा प्रण पनेः सर्वदा सर्व ॥१॥
 जे नाडळे स्पर्शनीः घसवटे ना ज्ञान घसनीः भुन्या भुन्य करुनीः सन्निध असे ॥१॥ हे व
 र्त्ततां हि जगीः आंगा आंग त्व संयोगीः नाडळ त आडळे सर्वा जीः उर उनि असे ॥१॥ ॥१॥

सदृपाची निजात्मगतिः लेसांगीतलीस्वरूपस्थितिः आताचिदृपाचिउपपत्तिः दृष्टांगती त
सांगेण ॥ २० ॥ संधोनिजाळ काजळाः दीपप्रभासुनर्मळाः असेतैसी आत्मकळाः क
ळातीत ॥ २१ ॥ कांदिंर विबिंब अस्ताजायेः आनिप्रभातैसीचराहेः तैसी आत्मप्रभापा
हे उष्मातीत ॥ २२ ॥ नातरि आंधारे भुनिपोटिः उष्मचांदिणे दोन्ही घोटीः लयावरी जेद
(2A) शाउठीः ते आत्मप्रभाः ॥ २३ ॥ कांडोळा सांडो निमागेः दिसते दवडु निवेगेः माजी देख
ने होउनी सर्वांगेः सर्वत्रवस्तु ॥ २४ ॥ अक्षरे घालुनि माघारिः शब्दननिघताबाहेरीः मा
जी अर्धु असे जयापरिः तैसी ते वस्तु ॥ २५ ॥ का आउळ सांडु निआरी साः सन्मुखगग
नाय कडा जैसाः तो असतु ची असे नाहि होये के साः आत्मा तैसा पै असो ॥ २६ ॥ सदृप
चिदृप दोन्हीः सांगीतले उपलक्ष्येः आतास्वानंद सांगो सुचिन्हीः आई कृता क्रा
नी मननिवे ॥ २७ ॥ का मार्करा करुणि वेगळीः गोडी चक्र जे निराळीः स्वादु सर्वांगी
सदा क्राळीः तैसास्वानंद जाणावाः ॥ २८ ॥ नातरी रतिव्या अंतिः जे होय सुख प्राप्तीः

२॥ ते सर्वे गे भोगतिः रति सुख सा डो निया ॥ २९ ॥ कां र स ने वि ए फु डीः सदा सर्वे गे गो डीः भो
 गि जे जे आवडीः ते स्वा नंद सुख ॥ ३० ॥ कां का मि नी वि न का म सुखः विर्य विसर्गे वि नंदे म नः
 (३) उप जे जे सं तो षे वि न सं तो षः ते स्वा त्म सुख ॥ ३१ ॥ जे स च्छि द आ नि आ नंदः हा अ द्य य ए ति
 चां भे दः परि व स्त न के त्रि वि धः ते ए क वि ध नि ज्ञा नंदे ॥ ३२ ॥ मृ दु ती ख आ नी पि क लीः ती
 ही ना वे ये क चां पे क लीः ते वि स च्छि द नंद बो लीः व स्त ए क ली ए क ली ॥ ३३ ॥ जे दु जे न वि
 ए ज्ञा न ॥ नु प ज त स दा ए क प नः सु ख स्वरूप जे संपूर्णः ते स्य सं वे द्य ॥ ३४ ॥ जे थे ध्या न अ
 व धे स रेः ध्ये य वे ग के नु रेः ध्या ता स र्वे गे वि रेः वि रा जे मी प न ॥ ३५ ॥ दृ श्य दृ ष्ये न सि
 मि ळेः त व दृ ष्ये प ए ता का ग ळेः दर्श न ए क ल प ने मा व ळे ॥ ३६ ॥ ज्ञा ता ज्ञे य सी ज डेः ते थे
 ज्ञा न ही ज्ञि ले बु डेः व स्त व स्त स्वे आ गा घ डेः वे द न वि ए ॥ ३७ ॥ प्र मि ता आ नि प्र मा णः प्र म
 ये सिं का व णः अ का र ए जाले ॥ ३८ ॥ एं से सि द्ध स्वरूप अ स तांः जे ने प्र का शे ये हा तांः ते
 सा ध न हि त ल ताः सा गे न आ ई क ॥ ३९ ॥ सु म न सा हु नि वे ग ळाः गु ण वि न रं ग जे प रि म

॥ जे र्वे गो ज्ञिः ॥ २

॥ जे र्वे गो ज्ञिः ॥ २

काः ते आत्मसाधन केवलः स्वात्मसिद्धिचे । ४७॥ लहरीया लहरी आळं गितेः तेथे आ
लिंगनिनाडले दुजेः तैसे आत्मसाधन ज्ञानिजेः स्वात्मसिद्धिचे । ४८॥ अलंकारसोन
यासिमिकेः तयामिळनी दुजेनाडलेः तें सी अखंड वृत्ति फळेः ते आत्मसाधना । ४९॥ जे
थे आतळुन सके ज्ञानः तेथे केंचे ध्यय ध्याता ध्यानः तेथे वस्तुचे साधनः वस्तुचें हो
ये । ५०॥ लाहकाम लोखंड घेडेः तें सी वस्तु वस्तुचें ज्ञाडेः जे सासूर्याचे निउड ज्ञाडेः सूर्य
दिसे । ५१॥ सुवर्ण धनः कांधने सुवर्गः तें से वस्तुचे साधनः वस्तुचें होये । ५२॥ बाहु
(३१) विणक्षेमः कांप्राणे विणधांवः मनोविनभावः भावना जेथे । ५३॥ शब्दे विन बोलीः
चरणे विन चालीः दृष्टी विण आली दक्ष निशोभा । ५४॥ क्रिये विण कर्मः दाने वि
ण धर्मः धारणे विन उपशमः माडला दिसे । ५५॥ जे विषे कपले तंतुः अनेक पट्टपरि
होतुः तें सी एकात्मता जग आंतुः लक्षिते आत्मसाधन । ५६॥ वृत्ती सी जव अखंड
तान घडेः तव साधन साध्य कैचे ज्ञाडेः भंगले पात्र कोरडेः भरिता होये । ५७॥ ध

(५)
१॥ टाकात्रिचेनिआकारोःसदामहदाकाशिवसेःघटभंगीअसेःजेथेचेतेथे॥५१॥तैसेआकारि
निराकारीःअखंडहेधारनाधरिःतैसाध्यतासोकारीःकार्यसिद्धीः॥५२॥तमानावगा
साधनःआत्मसाकारीचेअंजनःजेहातवसिलियानिधानःहोईजेस्वये॥५३॥सूर्य
केलादिवसुःजळिबिंदुकुरिपाउसुःपृथ्वीकरीवासुःस्वात्मत्वाचा॥५४॥तैसेसाध्यसाध
नाःजवनयेअनुसंधानाःतववाचुनिमनाःसाध्यत्वेनाहि॥५५॥जेथेस्वरूपाचिनास्ति
कःतेयेनेसाधनेआनिलीदेखःतेथेचिआनिलीआस्तिकःआत्मत्वाची॥५६॥जेथे
जगहब्रह्मनहेःतेचिब्रह्मत्वजारीउनेराहेःतरीकोनपानपाहेःसर्वार्थभावेः॥५७॥चिं
तामालिचाहिराःमुगुटीबाणलीखराःमिनलियाअलंकाराःनबनिकवन॥५८॥॥३॥
आकाशाचादर्पणःसमुद्रजोउल्यासंपूर्णःतरीस्वस्वरूपाकवनःपाहोविसरे॥५९॥
तेथेनपाहतांस्वरूपभासेःविस्मरणमात्रिजेचिदिसःकर्मजिहीसरिसेःलागलेसदा॥६०॥
तेसाडितासाडिलेनजायेःडोळेक्षाकिताअधीकचिहोयेःदेहिचादेहअमनिःशेषजा

॥ कां चंद्रमा वासु चंद्रना हाउ निजा नि
॥ धावे तेने मधी कप्रकाशुः चंद्रना सी अनि
॥ ६६ ॥

येः निजस्य भावेः ॥ ६५ ॥ कां मुक्ता फळा चापरिसुः जोडली यां स्वप्रकाशुः वरिमुगु टीवां
धताउ लासुः न करिक वनुः ॥ ६६ ॥ कां कल्पतरुचे झाडः सुंदर सुवास आनि गोडः मिनलि
याईंद्रियाचे कोडः न पुरवी कवनु ॥ ६७ ॥ ऐं सापरमात्मा परमः सर्वरूपे रूपसुः जोडली
या कांडोलसुः डोळे झाकी ॥ ६८ ॥ यापरिजेथे प्रतिमाः तेथे प्रगटे परमात्माः हे जोडी आ
त्मा या रा माः निर्मने रमवी ॥ ६९ ॥ जे सूर्याचे कीर्णः सूर्यापुढे धावती जाणः तेने प्र
काशे सूर्यपनः अधिका अधीक ॥ ७० ॥ जे सीरलाची किलः रलावरी वाढे प्रवळः
तेने रलासी चक्रे वळः शोभा आनि ॥ ७१ ॥ किं अग्निवाळाः अग्नीवरी वाढल्या प्र
वळाः तेने अती रुअनळाः आनिल जेसे ॥ ७२ ॥ तेसे विभवप्रकाशी तया गनस्तीः या
चे कीर्ण सानाना व्यक्तीः तेथे नास्ति कता जे देखतीः ते मूर्ख न गहल्लिक ॥ ७३ ॥ हो कां
चिद्रलाची किलः तेहे चराचर सकळः ऐं सेन दसे तो सकळः पडल दृष्टी ॥ ७४ ॥ असो
हे सुवर्णाची खोटीः करुणी घातली वधुचा कंठीः तेने ते गोमटीः दिसेल काई ॥ ७५ ॥

(५A)

सर्वंगि

प्रांयाचीचकसुनिभषणेः आंगीप्रयांगीलेनेः लेविलेलेणेः लेनेशोभेसियेः ॥७२॥
 तेसेहेस्वरूपनिर्विकारः स्याचैभूषणचराचरः तेनेअलंकारलेमनोहरः स्वरूपचि
 भासे ॥७३॥ चंदनाचेसनिधीडेः नमोडिताचंदनत्वघडेः तेविवस्त्रचेनिआंगेप्रपंच
 वाढेः तदपेचि ॥७४॥ सुवर्णआलिभूषणेः लेधेकाईआहेदोनिपणेः प्रगटहीपाहाता
 काकनेः सोनेचिदिसेः ॥७५॥ सैधपटपाहातादिठीः लैतुलैसीचहोयेनेटीः लैसीअ
 वलोकितासकळसृष्टीः स्वरूपचीभासेः ॥७६॥ सागरीभरिलेदारिः लेणेसागर ॥७७॥
 लचढेकंकोहटेः लैसीजगदाकारेप्रगटेः इभ्वरसत्ता ॥७८॥ ऐसीऐं सियासदृतिः
 ईंद्रियकर्माचिप्रवृत्तीः वर्तलांहिस्थितिः बाधुनपावे ॥७९॥ चंद्रकायेचादिनेनहा
 (५) रपेः सागरलहरीयेलेकोपेः तेसाईंद्रियकर्मेआत्मलपेः किप्रगटेस्वयेः ॥८०॥
 ॥८०॥ कांअमृतसेविजेनरेः सेवितानिः शेषसरेः लहीआंगीअमरत्वउदेः अमृततेविणः ॥८१॥
 लैसीआत्मत्वीदेकुनिभेटीः सर्वसाधनेलाकाळघाटीः तेआत्मसिद्धिवरिउठीः सद्गुरुभ
 जना ॥८२॥ तेहेअद्वैतभजनचोरबडेः अनुभवजानलिफुडेः येराआईकृताचिकानडेः मंदनाग्या ॥८३॥

(5A)

पहाता चंद्रकी ली चें अमृतः लेणे चकोर होती तृप्तः परिवाय से काई तेथेः भ्रष्टा धरिती ॥ १८ ॥
वानर सर्व फळे खायेः परि नारे ल अहेरु एण जायेः तया चे अभ्यंतरी चे नोहेः ठाउ केतया ॥ १९ ॥
तैसी आत्मसाक्षात्कारीचीः सहस्र आधिष्ठात्री देवता तेथे चिः स एण उ न साध्या ही वरी तयेचीः
सेवा घडे ॥ २० ॥ ब्रह्मा हुनि अधिकृत गुरुसी आलेः ब्रह्मासी ब्रह्मज्ञाचे निबोलेः या लागी न ज
नवहिलेः सा योज्य नाव ॥ २१ ॥ जे काळासी नाकलेः जे देखोन सकती बुद्ध्यादिसकलेः तेथे विवेका
चे मदे डोळेः गुरु अंजने विए ॥ २२ ॥ जेने प्रकाश तरुणिः जेन बोल वेवेदावचनीः येकडे वस्तुचा
गुरुदानीः दयाळु हे ॥ २३ ॥ जया सूर्याचे नि प्रकाशोः नदिसत काल गनना भासेः जया सूर्या
चे नि दिक्सेः उत्त नि प्रलयोः ॥ २४ ॥ जया सूर्याचे नि योगेः जगी कर्म होये दाटुगेः हरी हराचे
हिवेगेः आयुष्य ग्रासी ॥ २५ ॥ जोगन नागमनासिः चरंति विद्याचे आयुष्य ग्रासीः मग त्याही का
ला पासिः बाधो निघाली ॥ २६ ॥ जया सूर्याचे नि आंगेः स्याहा स्वधाचाले वेगेः या लागी सुरन
रपितर योगेः पावले तृप्ति ॥ २७ ॥ जया सूर्याचे नि संगेः दिसो लागति जगेः बाळा गिचे सवे
गः उबले दिस ॥ २८ ॥ गवाक्षदारीचे परिमानः जयाचे आंगी ॥ २९ ॥ परी जे लोक व्यापिनी वस्तु

(6)

५॥
स्मिन्हा निवस्तु चिप्रतिष्ठाः नवचतुर्विंशतिः परललिबिद
वावाः यालागिनेलनेलिलिष्ठाः परललिबिद
॥११॥

पाहिः दाखवायया समर्थनाहिः कोनेतडीठाईः दाखविलाको ॥६॥ जेसर्वत्र सदा समग्रसेः प
री कोनेकाळीदिसेः ऐंसेनकरवेचिप्रकाशः जयाचेनी ॥७॥ ऐंसीजेवस्तुसूर्येनप्रकाशः तेसहु
रुक्रुपालेशः आपणासकरुभासेः तदृपजग ॥८॥ जयाचेक्रुपेच्यापोटीः हारपतिस्तूर्याच्याको
टीः नदिसेतेदाखविदिठीः क्रुपाकुजा ॥९॥ वेदविहिततेचिबोलेः वेदवचनजगधालेः वर्णा
भ्रमाचेविधिलेः मार्गजेने ॥१०॥ वेदद्योतिलेकर्मेः वेदबलेप्रतिष्ठाधर्मः वेदवचनेनेमः ज
गालेनेमी ॥११॥ वेदशब्दश्रीचाअर्कः वेदतिखटकेलातर्कः वेदबलेसकळलेकुः बोलिका
जाला ॥१२॥ प्रपंचपरमार्थजाणः वेदकेलेअग्निधानः वेदस्तवज्ञानः सद्ज्ञानजाले ॥१३॥ येक ॥५॥
डिजानिवेचिहावः धरुनिघेवस्तुचेनावः तवउलथुनिटाक्किलीसिवः अविद्येची ॥१४॥ आ
त्मासच्चिदानंदः हाहिअविद्येकबोधः आत्मनामाचाअनुवादः करीतां वेदद्योटावला ॥१५॥
नियानियाच्याखटपटाः करीतांनावाचिप्रतिष्ठाः नवेचिमगउफराटाः लाजिलावेदः ॥१६॥
जेवेदानबोलवेचिशब्दः तेसहुस्तुष्टपाप्रसादेः निशब्दवाचावदेः मौनेविना ॥१७॥ नव
लक्रुपेचिकरणः मौनचीबोलेवीवदनीः जेआदिमध्येअवसानीः तेनेनिशब्दः ॥१८॥

पाद २

वस्तुवाचुनि कूहिः बोसतरी उरले नाहिः माता रिता शब्द कवणे ठाई उपजै लसागाः॥
॥२०॥ सागरु ध्वं अवघा परता सारीः मग कास यावरी चाले लहरीः तै स्या वस्तु वि
न शब्द कुसरीः शोभती कोठेः ॥२१॥ प्राण निः शेष जायेः तथे निमि शोभे शो कोठे
माहिः तै विवस्तु विण कहि होयेः शब्द नि शोभा ॥२२॥ या ला गी वेदा सिजे कानडेः
तै सहुरु कृपा उजियेडेः वाचे चिये गाठी पडेः वस्तु सबळ ॥२३॥ मन दे खिलि यां ठा
(६१) या जायेः न दे खिले ले भ्रवणी पाहेः मना कल्पितां माहेः पदार्थ कवणुः ॥२४॥ त
या मना पासि परमार्थ ताः वस्तु सर्वत्र सांगलाः परि न कल्पे वेचि सर्वथाः अंश
मात्रः ॥२५॥ मना सि वस्तु ची सोयेः धरितां गज बजले ठायेः कानल जो निगुहेः
थोटा वले ॥२६॥ वस्तु सांगला मागे पुठेः पाहाता काहि चना तुडेः मग भावा वले
वेडेः मनुची होये ॥२७॥ ऐसी मना ची अवस्थाः नाना हेतु कल्पितांः परिवस्तु चावा
राहि सर्वथाः न लभे चि कूहिः ॥२८॥ तया मना सहुरु कृपा तु सावेः प्रलीली पारि
स्फुरेः मन मन पना विसरेः विन टले पने ॥२९॥

१६॥

जयास्वरुपाची गोडीः लागली या मनन सोडीः अधीका अधीक देबुडीः स्वानंद डोहीः
१३०॥ तैथुनि मनमागु ते उठीः परिलटपे चिनसुटे मिठीः अवलोकित स कलभ्रष्टीः
स्वरुपची नासे १३१॥ जैसा बुडा का घट सागरीः तो निघालिया बाहेरीः रिता के सि
यापरीः रिघो काहे १३२॥ जल एक देरी असेः तरी घट बाहेरी रिघो उमसेः वस्तु ये का
एव प्र ए असेः मनमग कै से रिघो काहे १३३॥ उलापरि से सी क्षगटीः तो सुवर्ण चिहो
उनी उठीः मग इलेपन पा हाता दिठीः कायिलो न्वंड हो बल १३४॥ तैसी गुरु कृपा मना
सि हो येः मन वस्तु ये ची हो उनी सहेः येथुनि ज रिचरा चर पाहेः तरी मनमन पना न
ये १३५॥ या परिचंचल मनाः सद्गुरु संपासनाधानाः आनिते विवंचनाः ऐसी आहे १३६॥
काल सुरनरा लेक्षयो करीः काल भ्रष्टे लो संहारीः काल हरी हरा ले मारीः मरकपणीः
१३७॥ काल अमरा ले गळीः काल अंत का ले छळीः काल प्रलय रूद्रा ची होळीः सकळा ले
करीः १३८॥ काल ब्रह्मांड ले रवा येः लेथे रूद्रा दि विधाता कोठे राहेः ब्रह्मांड आवती जे
जे हो येः ते ते काळा चे खाजे १३९॥ ऐसे ऐसी या प्रौढीः काल अनर पदा ले नोडीः १४०॥

मगभ्रन्याचिहीनरडीः। तुरडु निस्वायेः॥४०॥ यापरीकाळदुईरुः कोन्हीनसकेआवरुः
लोकाळहिहोयेअज्ञाधारुः गुरुकृपेचा॥४१॥ गुरुकृपेचियासझावाः काळकरुलागेसेवाः
अनिसानाभुलेकाः जगनिसचेदविः॥४२॥ ऐंसीसेवाकरीसंतोषेः तवकाळकाळपणा
मुकेः उतवाईजाकेसलोहरिखेः अनिसनात्रोः॥४३॥ नवलगुरुकृपाकीजेः काळेचिका
लनिवारिजेः मगअनकळितंउरिजेः आपणपेस्वये॥४४॥ सलोमीकाळाचियामाथाः
आहेगुरुकृपेचिसत्ताः याळगीकाळाचानियंताः सगुरुस्वामीः॥४५॥ काळकरुलागे
सेवाः ऐंसागुरुचरणीभावद्यावाः याळगीसंतंवेष्टवाः प्रार्थितुअसे॥४६॥ जाळिया
कार्यसिद्धीः सेवेसिनकेअवधीः स्वभावीकभजनसिद्धीः भजनवीतअसे॥४७॥ जेथेदु
जेनायेकः तेथेकाइसेवेचेसुखः सणालतरीकवलुकः ऐसेआहे॥४८॥ वरावरपनाचा
सोहळाः वोसरुणिजायेसाचिकळाः परिभोगलेपनावेळवेळाः सोहळेनविन
नोगी॥४९॥ पुरुषराय्यासंगप्राप्तीः कामिनीकाहेगर्भसंज्ञतः निससंगेविनग
र्भचिनीतिः मिरविजगीः॥५०॥ सत्रात्राविंयेचेअमृतपोणः करीलोचिजाणे

३॥

(४)

जाणः तेष्वेवालीगोडी आपनः भोगिजे जैसीः ॥ ५१ ॥ तैसे नज्य भज कु भज नाः किं पूज्य पुज
 कू पूजनाः नुरु उ निया जाणाः गुरु चरण भजे ॥ ५२ ॥ जैसी चोराची मायेः प्रगट रडो न लाहेः
 परि आंतु च्या आंतु होयेः उक साबु क सीः ॥ ५३ ॥ कां खेरणी गर्भा चढीः बाहेरी उ स सी ने दी गो
 यीः परिसंभवले आहे पोटीः हे ते चि जाणे ॥ ५४ ॥ विखाचे मा के र ख जे सेंः विषा च्या आं
 गा बाहेरी न दिसेः परिया मा जितु संत असेः तट्टे चि ॥ ५५ ॥ तैसी गुरु भक्ती भावनाः आं
 लळो ने दिले मनाः अखंड पे भजनः भजतु चि असे ॥ ५६ ॥ अगाजिये ते ह्मणती मायाः
 जे कासे न ये आयाः पाहो जाता विधातयाः व्यक्ती न ये ॥ ५७ ॥ सस ह्मणो तेरी न दिसेः अ
 सस ह्मणो तरी आभासेः नामरूपा चे पिसेः का विले जगा ॥ ५८ ॥ सभ्र ना चे दा रुणः दोरा आ
 गी हो ते साप पनः कां सतां चि दिसे जाणः छाया पुरुष गगनीः ॥ ५९ ॥ जैसी जड ली च व्योमाः
 ना धिली च भासे नि लिमाः कां सूर्य बिंबिका लमाः ना धिली च दा वी ॥ ६० ॥ तैसी ना
 धिली च अविद्याः ना राव या प्रबुद्धाः धिं वस्तान के सदाः सिनता ती योगी ॥ ६१ ॥ आपु ठि
 देहा नि मानताः ते चि माया स्वरूप मुख्यताः हचि जिं वासी बद्धताः निभ्र येसी ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥

मायानिरुत्तीनतीसां चारः ह्यलेतोमायामोहिलानरः लोकायेचेछेदावयात्रारः रास्त्रघडवी ॥ ६५ ॥
रास्त्रघडडनिछेदावीवेगेः तवमायाहातीनलागेः नाहि ह्यएतांलागेः हरीहरादिकाः ॥ ६६ ॥
देवीगुणत्रयामायाः श्रीब्रह्मह्यलेधनंजयाः अतिदुस्तरतरावयाः ब्रह्मादिकाः ॥ ६७ ॥ ब्रह्मा
करिताभ्रदिकर्मः स्वकन्यादेखानिउत्तमः सरस्वतीसीअकर्तः कसंधावे ॥ ६८ ॥ जोकांभेष्ट
(४५) महायोगियाः तयात्रिवास्मिमेहिलिमायाः तोमाहनीरुपे विलयाः ताकाळगेलाः ॥ ६९ ॥
जोकाविलुत्रिकाळशानिः तोहिमायाव्यापुनिः वंदेच्यास्मत्रानीः विषयार्थवसे ॥ ७० ॥ लिंगी
हरीहरामायाः दुर्जयत्वेनयेचिआयाः तेगुरुकृपाजालियाः उनीचविरे ॥ ७१ ॥ गुरुचे
साचारधरिल्यापायेः मायामुखदारवठनलाहेः साविमुखतहीउनीउरोलाहेः हेहीन
घडे ॥ ७२ ॥ ज्याचेवचनप्रतीतीमायाः उनीउरतांगेलीविलयाः जेसाबंध्यापुत्रा
याः पाहातानाहिः ॥ ७३ ॥ मायानामरुपाचाकडंबाः आनिकरीउभाः लहीसकु पुढे
रुक्तेपेचिप्रभाः सद्धपचिदावि ॥ ७४ ॥ आरिसासातिआपुलीयेप्रोढीः आधाराचेदुर्ग
डीः परिसुयपुढेअर्धघडीः राहोनसके ॥ ७५ ॥ कान्तगजलाचेतलः जहीदिसेप्र
बलः परिसाचारेतिलः धेबुनसे ॥ ७६ ॥

श्रुतिके चारुताकारः प्रत्यक्षदिसताहे गोचरः परियेकही अलंकारः अघटमा
 नकिः ॥ ७५ ॥ तैसी दीसताहि माया फुडेः सहुरुकुपे चेनि उल्लिखेडेः पाहो जालाना
 लाळ रुडेः अभावपने ॥ ७६ ॥ अविद्याई हिमादिः आपुले नाहि पण चिप्राते पादिः पप्रि
 (१) नाहियानास्तिका आस्तिक सिद्धिः सहुरुकुपा ॥ ७७ ॥ ऐसिना सलियाहि मायाः अधिक
 भजविगुरुनायाः ते ये प्रतीति भजन ठायाः स्वभावे आनिः ॥ ७८ ॥ ज्योची प्रतीति लाहि
 जेः सासि उपेक्षे जे कि भजि जेः हे अमु भवी चिजानि जेः ये रासि अघटमानः ॥ ७९ ॥ सिद्धी जे
 लिया साधनः सहजे वोहर पडे जानः ते से नरु उरु भजनः प्रतीती स्तवः ॥ ८० ॥ कास्त नसे क
 अवस्था सरलियो ते माताः भजावी कि सर्वथाः दवडु नहि जे ॥ ८१ ॥ देव प्रसन्न होयेत वर
 जावाः मग ने उनि काय वेकावाः नद उतरौ नि फोडावाः प होल कायि ॥ ८२ ॥ सुनि बाधेल
 वरी प्रज्युः मग काय मानावा अवदिजः रण विभांडीत वतोगजः मग काये कोल्हा ॥ ८३ ॥ जो दे
 हाचे मरण चूकवीः त्यासी वेद पत्र ह्ये मानवीः माजो जन्म मरण सोडवी त्यासी कै से न भजा
 वे ॥ ८४ ॥ जिव अरु चि असेः त्याचे मरण नाशिले कैसेः जिव जिव त्वचि नु मरेः या नावम ॥ ८५ ॥

रण निराशुः ॥ ८५ ॥ जयासीदं जन्म बडेः तो वाटा सांडो नी अकाटां पडेः तो उज उ निरोकडेः
मार्ग स्तुति जे ॥ ८६ ॥ कनक बिज स वि लियः तु लि जे आप आप ए यीः तो स्व स्तुति जे प्राणि याः स्व
(११) स्थिती जे वी ॥ ८७ ॥ ते सामाया मोहे न नेः ना थिली ब मानी जन्म कर्मेः तो जया चे निवचन धर्मेः स्वा
त्म स्व पावेः ॥ ८८ ॥ या लागी देवा दुर्ज या मायाः ते जग दुा के सी गेली विलयाः सद्गुरु प्रसाद पा
पा या च्या निबुळे ॥ ८९ ॥ जे थे सद्गुरु कृपा हिः ते थे माया ममता को ठे राहेः या लागी गुरु सेवा हो
येः सर्वा थें सिद्धीः ॥ ९० ॥ जया स्व रूप पा चो गोडीः इंद्रिये ने नाले बापु डीः जे विषय कर्द मी बुडीः दे
वु निरा हा ती ॥ ९१ ॥ जे थे इंद्रियारि घतां सां कि ई स्व रूप सुख कहिः इंद्रिये दे खिले चि ना हिः ते गुरु कृ
पे स्तव पाहिः स्व सुखे से विलिः ॥ ९२ ॥ जे थे इंद्रियारि घतां सां कडेः ते इंद्रिये द्वारा सुख जोडेः ऐं सा स
द्गुरु क्ष पा उ जिये डेः अलं व्य ला भु ॥ ९३ ॥ तदि यथ कृ पृ थ क इंद्रिय वृत्तिः प्रवर्त ली आपु ला अर्थीः
आत्म सुखा ची प्राप्तीः अस्व ड ला ने ॥ ९४ ॥ दृष्टी स्व भावे घे रूपः तव रूप चि हो य स्व रूपः जे सद्गुरु
क्ष पे चा दीपः दृष्टी ले वरी ॥ ९५ ॥ दृश्य देखा नि जा ये दि हीः तव तं वद रूप ए लो पे द्रष्टा चि उठीः
ऐं सी नि विषय त्रि पुटीः गि कु नि पा हे ॥ ९६ ॥ भो त्रा व धार नि वा ब्दः तव शब्दा स वं ति नि वा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com